

נִקְוַדָּה מְגִיה לְמַהְיוֹ מַטִּי תְּדֵיר בָּאוֹרָה גִּנְיוֹ בְּהַהְיא
נִקְוַדָּה מַטִּי וְלֹא מַטִּי. נְהִיר בֵּיה בָּאוֹרָה נִקְוַדָּה
קְרִמָּאָה דְּנֶפֶק מְגִיה. וּבְגִין כֵּד כֵּלָא אֲחִיד דָא בְּדָא.
נְהִיר בְּהָאי וּבְהָאי.

כְּד סְלִיק כֵּלָא סְלִקְיָן וְאַתְּ-אַחֲרָן בֵּיה וְאַיְהָ מַטִּי
וְאַגְּנִיָּה בְּאַתָּר דְּאַיְן סְוִ'ָף וּכְלָא חָד אַתְּ-עֲבִיד.
הַהְיא נִקְוַדָּה דָאָר, אָוֹר אַיְהָ. וְאַתְּ-פְּשָׁט וְנְהִירָה בֵּיה
שְׁבָע אַתְּ-זָוּן דְּאַלְפָא בֵּיתָא וְלֹא אַקְרִישׁוּ וְלֹחִים הָוּ.
נֶפֶק חַשְׁךְ לְבָתָר וְנֶפֶקְיוּ בֵּיה שְׁבָע אַתְּ-זָוּן אַחֲרָן
דְּאַלְפָא בֵּיתָא וְלֹא אַקְרִישׁוּ וְקִיְמָיו לְחִים. נֶפֶק רְקִיעָה
דְּאַפְּרִיש מְחֻלּוֹקָת דְּתִירֵין סְטְרֵין וְנֶפֶקְיוּ בֵּיה תְּמִנְיָא
אַתְּ-זָוּן אַחֲרֵינָן. בְּדִין כ"ב. דָלָגָנו שְׁבָע אַתְּ-זָוּן דְּהָאי
סְטְרָא וְשְׁבָע דְּהָאי סְטְרָא. וְאַתְּ-גְּלִיפּוּ בְּלָדו בְּהַהְיא
רְקִיעָה וְהָוּ קִיְמָיו לְחִים. אַקְרִישׁ הַהְיא רְקִיעָה וְאַקְרִישׁוּ

לשון הקודש

אחד. אוֹתָה נִקְדָּת אָוֹר, הֵיא אָוֹר.
וְמִתְּפַשֵּׂט וּמְאִירִים בּוּ שְׁבָע הָוֹתִיות שֶׁל
א"ב וְלֹא קְרִישׁוּ, וְלֹחִים הָיָה. יֵצֵא חַשְׁךְ
אחר בָּה, וַיֵּצֵאוּ בּוּ שְׁבָע אָוֹתִיות אַחֲרוֹת
שֶׁל הָא"ב וְלֹא נְקִרְשׁוּ, נְקִרְשׁוּ וְעוֹמְדִים
לְחִים. יֵצֵא רְקִיעָה שְׁחִפְרִיד מְחֻלָּקָת שֶׁל
שְׁנִי צְדִידִים, וַיֵּצֵאוּ בּוּ שְׁמוֹנָה אָוֹתִיות
אַחֲרוֹת. או כ"ב. דָלָגָנו שְׁבָע אָוֹתִיות שֶׁל
צָד וְהָוּ שְׁבָע שֶׁל צָד וְהָ, וְנַחֲקָקָנוּ בְּלָם

שְׁנִשְׁאָר מְאוֹרָה, וְהִינוּ אָוֹר שְׁבָבָר הָיָה,
וְהָעֶמֶד. יֵצֵא וְהַסְּתָלָק וְגִנְגָּנוּ, וְנִשְׁאָרָה
נִקְדָּה אַחֲרָת מְפִנְגָּו שְׁתְּחִידָה מְגִיעָה תְּמִיד
בְּדַרְךְ גִּニּוֹת בְּאַוְתָה נִקְדָּה, מְגִיעָה וְלֹא
מְגִיעָה. מְאִיר בּוּ בְּדַרְךְ נִקְדָּה רְאַשְׁוֹנָה
שְׁיִצְּאָה מְפִנְגָּו, וְלֹבֶן הַפְּלָל אַחֲרָוּ וְהָבָיתָה.
מְאִיר בָּהָ וְבָבוֹה.
בְּשַׁעֲזָלָה, הַפְּלָל עֲוָלִים וְנְאָחִים בּוּ, וְהָוּא
מְגִיעָה וְגִנְגָּנוּ בָּמְקוּם אַיְן סְוִ'ָף, וְהַפְּלָל גַּעַשָּׁה

אתzion נְאֵלִימֹו וְאַתְּצִירֹו בְּצִירִיהוּ. נְאֵלִיפָתְמָן אֲוֹרִיְתָא לְאַנְהָרָא לְבָר.

יהי אור זה הוא אל גָדוֹל רֹזָא דְגַפִיק מְאיִיר קְדָמָאָה. וַיְהִי רֹזָא דְחַשְׁךָ דְאַקְרִי אֱלֹהִים אָוֹר דְאַתְבָלִיל שְׂמָאָלָא בְּיִמְינָא. וּבְדַין מְרוֹזָא דְאֶל הַנוּ אֱלֹהִים, אַתְבָלִיל יִמְינָא בְּשְׂמָאָלָא וְשְׂמָאָלָא בְּיִמְינָא. נִירָא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טֹוב דָא עַמּוֹדָא דְאַמְצָעִיתָא כִּי טֹוב אֲנָהִיר עַילָא וְתַתָּא וְלְכָל שָׁאָר סְטְרִין בְּרוֹזָא יְהוָה שְׁמָא דְאַחֲיד לְכָל סְטְרִין. וַיַּבְדֵל אֱלֹהִים וּנוּ אֲפְרִיש מְחֻלוֹקָת לְמַחְנִי כָּלָא שְׁלִים.

השלמה מההשומות (סימן ג)

בְּתִיב (בראשית א) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וּבְתִיב וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טֹוב. תָא חַזִי הָאֵי אָוֹר

לשון הקודש

וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טֹוב – זה באותו רְקִיעָה, וְהִיו עַמְדִים לְחִים. נִקְרָש אָתוֹ רְקִיעָה, וְנִקְרָשׁוּ הָאֹתוֹת, וְהַתְגִלְמוּ וְהַצְטִירוּ בְּצִוְירֵיכֶם, וְנִחְקְקָה שֵׁם הַתּוֹרָה לְהָאֵר הַחוֹזֶה.

יהי אור – שְׁהָוָא אֶל גָדוֹל סָוד שִׁיצָא מְאוֹרָה רְאַשָׁון. וַיְהִי – סָוד שְׁלַחְשָׁךְ שְׁנִקְרָא אֱלֹהִים, אָוֹר שְׁנֶכְלָל שְׁמָאָל בְּיִמְינָן. וְאֹו מְסֹוד שְׁלַא אֶל יִש אֱלֹהִים, נֶכְלָל יִמְינָן בְּשְׂמָאָל וְשְׂמָאָל בְּיִמְינָן.

כתוב (בראשית א) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם, וּבְתִוב וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טֹוב. בָא רָאה, אָוֹר זה שְׁלִמְתָה, בְּשְׁמָאָל

דְּלַתְתָּא כֵּד נָהִיר מַחְיָלָא דָאַתִּיהִיב לֵיה מְטוֹב
דְּלַעֲילָא וּבְגַיְן בֶּה מְגַיְן יְמֹות הַחַמָּה שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת
וְחַמְשָׁה וָשָׁשִים. תְּשֻׁעה וְאַרְבָּעִין שָׁבּוּעִים, מְגַהּוֹן
לְקַבֵּל הָאֵי דָרְגָּא צָדִיק דָאַקְרָרִי טֹוב וְאֵיתָיו שְׁבִיעִי,
יְנִיק מַעְיהָ הָאֵי שְׁמַשָּׁא דְלַתְתָּא. שְׁבֻעָה שָׁבּוּעִים
שְׁבֻעָה זְמַנֵּין לְקַבֵּל שְׁבֻעָה שְׁבֻעָה זְמַנֵּין דָאַיְהוּ
יְנִיק מַאֲמָא עַלְאָה דָאַקְרָרִי יוּבָלָא, וּלְקַבְּלָה שְׁנִי יוּבָל
דְלַתְתָּא אַשְׁתָּאָרוּ מִשְׁלֶשׁ מֵאוֹת וְחַמְשָׁה וָשָׁשִים
עָשָׂרִין וְתִרְיָין יוּמַין לְקַבֵּל עָשָׂרִין וְתִרְיָין אַתְּזָוּן
דָאָרִיתָא דְעַלְמָא תִּתְאָה אַתְּקִים עַלְיָהוּ.

דְּהָא צָדִיק דְּלַעֲילָא תּוֹרָה שְׁבָכְתָב אַקְרָרִי וּבְדַ
אַשְׁתָּלִימָו אַיְנוֹן שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת וְחַמְשָׁה וָשָׁשִים
יוּמַין תִּיְבַּין תְּגִינּוֹת לְקַבְּלָא מִהָּאֵי דָרְגָּא דְטֹוב דְּהָאֵי
דָרְגָּא וּבָל אַיְנוֹן שְׁבֻעָה דָרְגָּיִן עַלְאַיִן תִּיְבַּין תְּגִינּוֹת

לשון הקידוש

מִפְּחַ שְׁגַתָּן לוּ מַהְטוֹב שְׁלָמָעָלה, וְלֹבֶן
מְגַנֵּן יְמֹות הַחַמָּה שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת וָשָׁשִים
וְחַמְשָׁה, אַרְבָּעִים וְתְשֻׁעה שָׁבּוּעוֹת. מִקְםָ
בְּגַנְגָּד הַרְגָּה זוּ שֶׁל צָדִיק שְׁגַרְקָרָא טֹוב,
וְהָוָא שְׁבִיעִי, וַיְגַנֵּק מִפְּנֵי הַשְּׁמָשׁ הַזָּה
שְׁלָמָטָה. שְׁבֻעָה שָׁבּוּעוֹת שְׁבֻעָה פָּעָם,
בְּגַנְגָּד שְׁבֻעָה שָׁבּוּעוֹת שְׁבֻעָה פָּעָם,
שְׁהָוָא יְגַנֵּק מִהָּאָם הַעַלְיוֹנָה שְׁגַנְגָּרָתָ
יוּבָל, וּבְגַנְגָּד שְׁנָוֹת יוּבָל שְׁלָמָטָה. גַּשְׁאָרוּ

שְׁתִּרְיִי צָדִיק שְׁלָמָעָלה נִקְרָא תּוֹרָה
שְׁבָכְתָב, וּבְשָׁהַשְׁתָּלָמוּ אָוֹתָם שֶׁלֶשׁ
מֵאוֹת וָשָׁשִים וְחַמְשָׁה יְמִים, שְׁבִים שְׁנִית
לְקַבֵּל מַדְרָגָה זוּ שֶׁל טֹוב, שְׁדָרָגָה זוּ וּבָל
אָוֹתָן שְׁבֻעָה דָרְגָּוֹת עַלְיוֹנוֹת שְׁבּוֹת שְׁנִית

לְקַבֵּל אָמִים אֶלְאָה וְהִיא דָרְגָא דִסִּיחָרָא דְשִׁלְטָא
בְּלִילְיָא יִגְנָא מִהִיא דָרְגָא דָאֲקָרִי שְׁבִינָתָא תִּתְאָה
דִינָקָא מִהַהוּא צְדִיק וּבְגַ�ן דַהֲחוּא צְדִיק אַמְלִי לְה
מִהְנָהוּ תְּפִנוֹקִין עַלְעַיִן יִגְנָא מַגִּיה (אֲקָרִי) סִיחָרָא.

דְכַמָּה דַהִיא סִיחָרָא תִּתְאָה לִית לְה נְהֹרָא
מְגַרְמָה אֶלְאָמָא מִאִדְאַתִּיהִיב לְה מַן שְׁמִשָּׁא,
הֲכִי גַם הַהוּא דָרְגָא דְלָעִילָא וְהִיא דָרְגָא אֲקָרִי יִמְאָ
דְחַכְמָתָא לְעַיְלָא וּקְיִמְיָה תְּרִיסָר שְׁבָטִין עַלְעַיִן קְדִישָׁין
תִּתְלָתָא לְצְפוֹנָא וִתְלָתָא לְדָרוֹמָא וִתְלָתָא לְמַעֲרָבָא
וִתְלָתָא לְמַדִּינָה, וְהִיא יִמְאָדָחָמָתָא עַלְיָהוּ.

וְלִקְבְּלִיהָזָן לְתִתְא יַב שְׁבָטִין קִיִּימִין סְחָרָגִי
מִדְבָּחָא כְהִיא גּוֹנָא. וְלִקְבְּל הָאִ
דָרְגָא עַבְד שְׁלָמָה יִמְא לְתִתְא עֻזְמָד עַל שְׁנַיִם עַשֶּׂר

לשון הקודש

וְדָרְגָה וּוּ נְקַרְתָּת יִם הַחַכְמָה לְמַעַלָּה.
לְקַבֵּל מַן הָאָמ הַעֲלִיוֹנָה, וְתָדְרַגָּה הָוּ
שְׁחַלְבָּנָה שְׁשׁוֹלֶתֶת בְּלִילָה יוֹנָקָת
מִהְדָּרָגָה הָוּ שְׁנְקַרְתָּת שְׁבִינָה תְּחִתּוֹנָה,
שְׁיוֹנָקָת מַאוֹתוֹ צְדִיק. וּבְגַל שָׂאוֹתוֹ
צְדִיק מִמְלָא אַוְתָה מַאוֹתָם תְּפִנוֹקִים
עַלְיוֹנִים וּיוֹנָקָת מִפְנוֹנוֹ, (אָקָרָט לְבָנָה).

שְׁבָמוּ שְׁחַלְבָּנָה הַתְּחִתּוֹנָה הָוּ אַיִן לְה
אוֹר מַעֲצָמָה אֶלְאָ רַק מַה שְׁנַתָּן לְה
מִהְשָׁמֶש, בְּךָ גַם אַוְתָה דָרְגָה שְׁלָמָדָה,

בקר. והאי ימָא לְעִילָא אַקְרֵי יָם מַאי טֻמָא אַקְרֵי יָם אֶלְאָ בְגִין הַהוּא דַרְגָא דָצְדִיק דָאָמְלֵי לְהָאִי יָם אַקְרֵי יוֹם דְבָתִיב (בראשית א) נִיקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וּבְתִיב (תְּחִלִים צ"ז) אוֹר זְרוּע לְצְדִיק, וְהָאִי נְהִיר בְּרוֹא דְשָׁמָא קְדִישָׁא דְבִיה אָמְלֵי לְהָאִי יָם דְאַקְרֵי ה"א תְּתָאָה (בטראָה דְשָׁמָא קְדִישָׁא). הַדָּא הוּא דְבָתִיב (קְהִלָּת א) בְּלַ הֲנִיחָלִים הַזּוֹלְבִים אֶל הַיָּם בְּלַ דָא דַרְגָא דָצְדִיק דְאַיקְרֵי בְּלַ בְגִין דְכָל תְּפִנְקוֹין נְפִקוֹן מְגִיה הֲנִיחָלִים אַלְיָין חַמֵש דְרָגִין דְעִמִיה הַזּוֹלְבִים אֶל הַיָּם לְאָמְלֵי (לְמַפְלֵלִי) לְה וְהָאִי דַרְגָא אַקְרֵי בָת שְׁבָע וּבְדַ נְהִיר הָאִי צְדִיק לְהָאִי דַרְגָא בְּרוֹא דְשָׁבָע שְׁבָעִין שְׁבָע זְמִינִין שְׁמִשָּׁא תְּתָאָה נְהִיר בְּרוֹא דְשָׁבָע שְׁבָעִין שְׁבָע זְמִינִין לְסִיחָרָא.

בְגִין בְּדַ שְׁנַת הַלְּבָנָה שְׁנָה יוֹמִין, תְּשָׁעָה וְאֶרְבָעִין

לשון הקידוש

כל, משומש שבל התפנוקים יוצאים ממנה. הֲנִיחָלִים אֶלְיו חַמֵש הַדְרִגּוֹת שְׁעַמּוֹן, הַזּוֹלְבִים אֶל הַיָּם לְמַלְאָה אַוְתָה, וּוֹ הַדְרִגָה נִקְרָאת בָת שְׁבָע. וּבְשָׁמָאיְר הַצְדִיק הָזָה לְדַרְגָה הָזָו בְסּוֹד שְׁבָע שְׁבוּעוֹת שְׁבָע פְעֻמִים הַשְׁמִש הַתְּחִתּוֹנָה מְאִירָה בְסּוֹד שְׁל שְׁבָע שְׁבוּעוֹת, שְׁבָע פְעֻמִים לְלִבְנָה.

משומש בְּדַ שְׁנַת הַלְּבָנָה שְׁלַש מְאוֹת

הָזָה לְמַעְלָה נִקְרָא יָם. מָה הַטָּעם נִקְרָא יָם? אֶלְאָ מְשׁוּם אַוְתָה דַרְגָה שְׁל צְדִיק שְׁמִמְלָאת הַיָּם הָזָה נִקְרָא יוֹם, שְׁבָתוֹב (בראשית א) נִקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם, וּבְתִיב (תְּחִלִים צ) אוֹר זְרוּע לְצְדִיק, וְזָה מְאִיר בְסּוֹד הַשִּׁם הַקְדוּש, שְׁבוֹ מַמְלָא לִים הָזָה שְׁנִקְרָא ה"א תְּחִתּוֹנָה (אַחֲרָוֹת של השם הקדוש). וְזָה שְׁבָתוֹב (קְהִלָּת א) בְּל הֲנִיחָלִים הַזּוֹלְבִים אֶת הַיָּם, וּבְל זֶה דְרִגָת הַצְדִיק שְׁנִקְרָאת

שְׁבוּעַן מִנְהָזֵן לְקַבֵּל הָאֵי דֶּרֶגָּא שְׁבִיעָה יַמָּא עַלְאָה דְּגַהֲרָא מִצְדִּיק בְּמַטָּה שְׁבוּעַן נְהֹזָרֵן עַלְאֵין אֲשֶׁתָּאָרוֹ תְּרִיסָר יוֹמֵין לְחוֹשְׁבֵן שְׁנָה לְקַבֵּל יַב שְׁבָטֵין דְּסַחְרָגִי הָאֵי יַמָּא לְמִיטָּר מִטְרָת מִשְׁבָּנָא בְּתְּרִיסָר תְּרָעֵין עַלְאֵין דָאִית בִּירוּשָׁלָיִם עַלְאָה (וּמְאוֹרָה) וְאַוְרָחָא דָאִינֵן תְּרָעֵין עַלְאֵין יַגְקִין אִינֵן שְׁבָטֵין מַאיָּמָא תְּתָאָה כָּל חַד לְסִטְרִיה בְּדַקָּא חַזִּי לִיה הָדָא הוּא דְּבָתִיב (יְחִזְקָאֵל מ"ח) שַׁעַר יְהוָה אֶחָד וְעַל דָא בְּתִיב (ישעיה מ"ט) כָּל הַגְּקָרָא בְּשָׁמֵי דָא דֶרֶגָּא דְּצִדִּיק דְּגַהֲרָא בְּחִילָא דְשָׁמֵי וְלִכְבּוֹדִי בְּרָאָתוֹ לְאַגְּהָרָא לְהַהְזָא אַתָּר דְּאָקְרֵי בְּבּוֹדִי בְּרָאָתוֹ, וְדָא יַמָּא דְּחַכְמָתָא דְּאָקְרֵי בְּבּוֹד ה' דְּאַתְגֵּלִי בְּמִשְׁבָּנָא.

יצְרָתָיו דָא רְזָא דִיּוֹם דְּלַתְתָּא דְּאִידָו לְקַבֵּל כָּל

לשון הקודש

שְׁבָטִים מַאֲמָא תְּחִתָּוֹנָה, כָּל אַחֲר לְצָהוּ שְׁבָעוֹת, מֵהֶם בְּגַנְגֵד הַדְּרִגָּה הַשְּׁבִיעִית הָזֶה הַיָּם הַעַלְיוֹן, שְׁמָאִירָה מִחְצִדִּיק בְּרַשְׁעָה וְאַרְבָּעִים שְׁבָעוֹת אֲזָרָות עַלְיוֹנִים. נְשָׁאָרו תְּרִיסָר יָמִים לְחַשְׁבּוֹן שֶׁלֹּשׁ מֵאוֹת וְחַמְשָׁה וְחַמְשִׁים בְּגַנְגֵד שְׁנִים עַשְׂרֵה שְׁבָטִים שְׁפָבִיבָה הַיָּם הַזֶּה לְשֻׁמֶר מִשְׁמָרָת הַמְּשִׁבֵּן בְּתְּרִיסָר שְׁעָרִים עַלְיוֹנִים שִׁיש בִּירוּשָׁלָיִם הַעַלְיוֹנָה (וּמְדוֹרָה) וְדָרָךְ אֹתָם שְׁעָרִים עַלְיוֹנִים יוֹנְקִים אֹתָם ה' שְׁנָתְגָלָה בְּמִשְׁבָּנָן.

יצְרָתָיו – זה סוד היום של מלחמה שהוא כָּל שְׁלָמָעָלה, וְעַל כָּךְ בְּרָוּבָה (שם מה) בְּגַנְגֵד כָּל שְׁלָמָעָלה, וְעַל כָּךְ בְּרָוּבָה (שם מה)

דָלְעִילָא וועל דא כתיב (ישעה מ"ה) יוצר אור והאי צדיק דלעילא לא כתיב בהה יצירה עד הדינגלי עביבתיה לחתא ונ hairy עלמא תחתה מגיה. אף עשיתיו דא סיהרא לחתא הדא הוא דכתיב ובורא חשך בד את חבריו בדין עושה שלום שלמא לעילא, הדא הוא דכתיב (בראשית א) ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. בדין יהודא לעילא יהודא לחתא שלמא לעילא שלמא לחתא.

בגונא דא יוסף לחתא דהא אחיד בצדיק דלעילא, וכד אשטים לחתא אוסף שלמא בכלהו עלמין ובכל יומין עלאין. כתיב הבא ויהי בדברה אל יוסף יום כתיב חתום (תחים ס"ח) ברוך יי' يوم יומ בעמוס לנו בגין דלא שמע לה לאשת פוטיפר يوم יוסף, בדין יומין עלאין בשלמא

לשון הקודש

שלום למטה.
במוציא יהו יוסף למטה, שחריר אהוי הצדיק שלמעלה. בשפטתלם למיטה, מօסיף שלום בכל העולמות ובכל הימים העליונים. כתוב באן (שם ט) ויהי בברברה אל יוסף يوم יום, וכותוב שם שלום, שלום לעולם, והוא שברותם (בראשית תהילים סח) ברוך ה' يوم يوم בעם לנו. משום שלא שמע לאשת פוטיפר يوم

יוצר אור. ובצדיק זהה שלמעלה לא כתוב בו יצירה, עד שתתגלה מעשה למיטה ומאר לעולם שלמטה מפננו. אף עשיתיו – זו הלבנה למיטה, והוא שברותם ובורא חשך. בשחתת חברו, אז עושה שלום, שלום לעולם, והוא שברותם (בראשית א) ויהי ערב ויהי בקר יום אחד. ואנו יהוד למעלה יהוד למיטה, שלום למיטה.

וּבְרָכַתָּא בְּכֶלֶהוּ עַלְמֵין.

(בראשית א') **וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאוֹרֹות בְּרִקְיעַ הַשָּׁמִים**
תִּפְנוּ תְּגִינֵּן אָמֵר רַبִּי יִצְחָק מַאי דְּבָתִיב (שיר השירים ד')
כֶּלֶךְ יִפְהָ רַעִיתִי וּמוֹם אֵין בָּהּ.

תָּא חִזֵּי, **כְּשֶׁבְרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת עַולְמוֹ**
עֲשָׂאוֹ מֵאֹתוֹ הָאָרֶן הַנְּאָצֵל לְמַעַלָּה וּבְרָא אֶת
הַשָּׁמִים מֵאֹתוֹ רִקְיעַ הַרְאָשָׁׂונָה שְׁחַבֵּינוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הּוּא וּבְרָא בְּתִיחַלָּה וְאֹתוֹ רִקְיעַ הַזָּלִיד כָּל שָׁאָר
הַשָּׁמִים (נ"א רִקְיעִים) **שְׁנַתְּהֽוּ מִפְּנֵנוּ.**

וַיֹּאמֶר رب יְהוָה אָמֵר רַב אֹתוֹ רִקְיעַ הַזָּלִיד כָּל
הַמְּאוֹרֹות מֵאֹתוֹ הָאָרֶן שִׁמְקַבֵּל לְמַעַלָּה
וּבְשֶׁבְרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֹתוֹ רִקְיעַ נִטְלָה הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא אֶת הַמְּאוֹרֹות וְהַנִּיחָם בְּאֹתוֹ רִקְיעַ הַגְּקָרְאָה

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

יּוֹם, אָנוּ יָמִים הַעֲלִיוֹנִים בְּשָׁלוֹם וּבְרָכּוֹת
בְּכָל הַעוֹלָמוֹת:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בְּרִקְיעַ

הַשָּׁמִים (בראשית א'), שֵׁם שְׁנִינָה, אָמֵר רַבִּי
יִצְחָק, מָה זוּ שְׁבָתּוֹב (שיר ד) **כֶּלֶךְ יִפְהָ**
רַעִיתִי וּמוֹם אֵיךְ בָּהּ?

בָּא רָא, **כְּשֶׁבְרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא**
אֶת עַולְמוֹ, עֲשָׂאוֹ מֵאֹתוֹ הָאָרֶן הַנְּאָצֵל
מִלְמַעַלָּה, וּבְרָא אֶת הַשָּׁמִים מֵאֹתוֹ רִקְיעַ

רְקִיעַ הַשָּׁמִים, וְאֹתוֹ רְקִיעַ גַּתְהֹוָה מִן הַשָּׁמִים דָא מֵר
רְבִי יְהוֹדָה אָמֵר רְבִי הַרְקִיעַ הַעֲלִיוֹן הַוְלִיד אֶת
הַשָּׁמִים אֲשֶׁר תְּחִתָּיו, וְהַשָּׁמִים הַוְלִידוּ הַאֵי רְקִיעַ
וְגַךְ רְקִיעַ הַשָּׁמִים וְגַטֵּל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הַנִּי
מְאוֹרוֹת וְגַתְגָּנָם בּוֹ. הַדָּא הוּא דְבָתִיב (בראשית א') וַיַּתֵּן
אֹתוֹם אֱלֹהִים בְּרְקִיעַ הַשָּׁמִים.

אָמֵר רְבִי יִצְחָק עֲשָׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הַנִּי
מְאוֹרוֹת וְהַנִּיחָם בַּיָּד (נ"א ב"ה) הַרְקִיעַ לְהִזְוֹת
מִמְשָׁלָה עַל הָאָרֶץ וְלְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּהַמִּבְרִיאות וְשַׁגְגִּיחָם
נָתָנוּ אָוָרָם בְּשֽׂוֹה. אָמְרָה הַלְּבָנָה אֵין נָאָה לְהַשְׁתַּמֵּשׁ
וְלְהַתְּנַהֵג בְּשִׁנֵּי בְּתָרִים בְּשֽׂוֹה. מָה עֲשָׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הַוָּא הַמְּעִיט אָוֹתָה וְהִיִּינוּ הַכְּפֹרָה שֶׁל שְׁעִיר רָאשָׁ
חַדְשָׁ שֶׁנְאָמֵר בּוֹ (במדבר כ"ח) חַטָּאת לִי.

אָמֵר רְבִי יַעֲקֹב וּבְכַפָּה אֶתְר תְּגִינָן דָא וְלֹא

לשון הקודש

מן הַשָּׁמִים. שֶׁאָמֵר רְבִי יְהוֹדָה אָמֵר רְבִי,
הַרְקִיעַ הַעֲלִיוֹן הַוְלִיד אֶת הַשָּׁמִים אֲשֶׁר
תְּחִתָּיו, וְהַשָּׁמִים הַוְלִידוּ אֶת הַרְקִיעַ הַזֶּה,
וְגַךְ רְקִיעַ הַשָּׁמִים, וְגַטֵּל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הַוָּא הַמְּאוֹרוֹת הַלְּלוֹו וְגַתְגָּנָם בּוֹ. וְהוּא
שְׁכֻתוֹב (בראשית א') וַיַּתֵּן אֶתְם אֱלֹהִים
בְּרְקִיעַ הַשָּׁמִים.
אָמֵר רְבִי יִצְחָק, עֲשָׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
(במדבר כה) חַטָּאת לָהּ).

**את יישבא בלבאי עניינא, כד אתה רב נחמן אתה
ושיילוהו, משמען אמר (נ"א במשמעו). אמר רבי יהודה
לרבו יעקב בלום אתה רוצחה לעבור על דבריו
חביריך, אשתק.**

**רבי יוסף ברבי שמעון בן לקוניא אתה למחמי
לרבי אלעזר חתנית נפקת ברתיה וشكלה
ידוהי לנש��א להו, ואמר לה לבי ומעתיך את עצמה
מקמיה בעליך דאייה קדיישא. שמע רבי אלעזר.
אמר,בען ידענא אנא מדברנא מלה חד דאייה
מרגלא יקירה דאתמר על סירה כרתיננו דקדשא
בריך הוא אמר לשירה לבי ומעתיך את עצמה
דחשבה סירה דלא אתה היב שולטנא לה, אמר ליה
חמויה, אנא כד שמענא ונבד היה מסודר בלבאי
ובגין דלא עבר על דעתו הי דחבראי שתקהתי.**

לשון הקודש

אמר רבי יעקב, בכמה מקומות שניינו
את זה, ולא התישב בלבוי הענן. בשבע
רב נחמן, באו ושאלו אותו. אמר
אני נזכר בדבר אחד, שהיה מרגלית
במשמעו. אמר רבי יהודה לרבי יעקב,
כלום אתה רוצחה לעבור על דבריו
ומעתיך את עצמה, שחשבה הלבנה שלא
נתן לה שלטון. אמר לו חמיון, כד אני
שמעתי וכד היה מסודר בלבוי, ובורי שלא
 עבר על דעת חברاي שתקהתי.

אמר רבי יעקב, בכמה מקומות שניינו
את זה, ולא התישב בלבוי הענן. בשבע
רב נחמן, באו ושאלו אותו. אמר
אני נזכר בדבר אחד, שהיה מרגלית
במשמעו. אמר רבי יהודה לרבי יעקב,
כלום אתה רוצחה לעבור על דבריו
 לחבריך? שתקה.

רבי יוסף ברבי שמעון בן לקוניא בא
לראות את רבי אלעזר חתנו. יצאה בתו
ולקחה ידיו לנשיק אותם. אמר לה, לבי

פתח רבי אלעזר ואמר (דברים ל"ג) אשריך ישראל ממי במוֹךְ עם נושא בֵּין מגן עוזר ואשר חרב גאותך, אמר רבי אלעזר וכי גאותו של ישראל בחרב הוא, לאו הבי, דהא חרב לעשו את היבת דבתיב בראשית כ"ז) ועל חרבך תחיה אלא הבי שמענאה מאבוי ראלין תלמידי חכמים דבר שמעון מלאה ולא אתיישבא בלבazoniae ואינז מגיחי קרבא דין עם דין באינז מגיחי קרבא בחרבך ובעינוי לקטלא דין לדין עללה. ומלה דא רקה אמרינו חרבנא כד היה וכד גורנא ברזא דמתניתין דין.

בדך ברא קדשא בריד הוא לשמשא ולסירה גור על שימוש למחוי שולטנא דעשוי ועל סירה גור למחוי בעלמא דין שולטנא דיעקב ומני עלייהון פקיפין רברבין עד דייתון תריון אומייה אלין וזהו

לשון הקודש

פתח רבי אלעזר ואמר, (דברים ל"ג) אשריך ישראל ממי במוֹךְ עם נושא בה' מן עוזר ואשר חרב גאותך. אמר רבי אלעזר וכי גאותך הוא לא כד שעריו חרב נתנה לעשו, שבתוב בראשית ועל חרבך תחיה. אלא כד שמעתי מאבוי, שאלו תלמידי חכמים, שבאשר שהיותם של ישראל בחרב הוא? לא כד שהיותם עורכי קרבות בחרב, ורוצחים להרג זה את זה עלייה, ודבר זה ששאמרו חבירינו לך היא, וכד גורנו בסוד משנתנו. שבחאסר ברוא הקדוש ברוך הוא את המשמש ואת הלבנה, גור על השם מה להיות שלטונן של עשו, ועל הלבנה שומעים דבר ולא מתישב בלבם, והם

רַבְרָבָא דָאַתְמָנִי עַל סִיחָרָא בְגַין אֹמֶה דִיעָקָב בְעֵא
מִן קָדְשָׁא בָרִיךְ הוּא דִתְיִיחָב שׂוֹלְטָנָא לְסִיחָרָא
בְעֵלָמָא דִין בְלוֹמֶר אֹמֶה דִיעָקָב. אָמֶר קָדְשָׁא בָרִיךְ
הָוּא, וּבַי מָה אָנָא בָעֵי אֹמֶה דִיעָקָב (חָסֶר כָא). אֲקָלָ
בְעֵלָמָא דָאַתִּי לְשִׁלְטָהָה בְהָז עַל בָּל אֹמֶנִיא אֲבָל
בְעֵלָמָא דִין לְבַי וּמְעַטִּי אַת עַצְמָךְ וְהַשְׁתָּעָבָרִ
בְגַלְוָתָא לְמִזְבֵּחַ לְךָ בְעֵלָמָא דָאַתִּי.

וּבַד אַתָּה אֹמֶה דִיעָקָב וְהַרְעָםִי קְפִיה דְקוֹדְשָׁא
בָרִיךְ הוּא, עַל דָאַתְגַּטְלָל מִנְהָזָן שׂוֹלְטָנָא
וְאַתִּיְיחָב לְעַשְׂוֹ. אָמֶר לוֹן קָדְשָׁא בָרִיךְ הוּא, וּבַי מָה
אַתָּז בְעָזָן שׂוֹלְטָנָא בְעֵלָמָא דִין דָהָא אָנָא עַרְבָּגָא
לְשִׁלְטָהָה לְכוּ לְעֵלָמָא דָאַתִּי עַל בָּל אֹמֶנִיא וּבְגַין
פְּךָ חַבְיאָו בְפִרְחָה עַלְיָ בְלוֹמֶר עַל אַזְתָּה הַבְּטָחָה שָׁאָנִי
עַרְבָּ לְכוּ וְחַבְיאָו בְפִרְחָה וְהַתְּעַסְּקָו בְתוֹרָה וְעַלְיָ לְתָתָ

לשון הקידוש

עַצְמָךְ וְהַשְׁתָּעָבָרִ בְגַלוֹת לִזְבֹּות אָזְהָב
וּמְגַהֵּעַ עַלְיָהָם גָדוֹלִים וְתַקְפִים עַד שִׁבְאָו
שְׁתִי הָאָמוֹת הַלְּלוּ, וְאָתוֹ נְדוֹל שְׁחַתְמָה
עַל הַלְּבָנָה בְשִׁבְיל הָאָמָה שֶׁל יְעָקָב,
וְכַשְׁבָאָו אָמָה שֶׁל יְעָקָב וְהַרְעָםִי לְפִנֵי
הַקָּדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא עַל שְׁגַטְלָל מִתְהָ
הַשְּׁלַטְזָן וְגַתָּן לְעַשְׂיוֹ, אָמֶר לְהָם הַקָּדוֹשׁ
יְעָקָב. אָמֶר הַקָּדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא, וּבַי מָה
בָרוּךְ הוּא: וּבַי מָה אַתָּם רֹוְצִים שְׁלַטָזָן
בְעוֹלָם הַזֶּה? שְׁהָרִי אָנָי עַרְבָּ לְהַשְׁלִיט
אַתָּכָם בְעוֹלָם הַבָּא עַל בָּל הָאָמוֹת, וְלִבְנָ
הָאָמוֹת, אֲבָל בְעוֹלָם הַזֶּה לְבַי וּמְעַטִּי אַת

לכם שכר טוב ועלי להשליט אתכם על כל העמים שעל מנת בן מיעטתי את הירח בעולם אתה רבי יוסף וגשקיה בירושה וקרא לברתיה ואמר לה קוטפי אדגהוריתא ובוצינא דאת פרשא בטבעון אית גביה, זפאה אנת זפאה חולקיך זפאה חולקי דזביבנא ?מחייבי לך.

רבי יוחנן אמר זכו ישראל לדנHIR לוז קדשא בריך הוא ולית אנן צרייכים לבוצינא אחרא דכתיב (ישעיה ס) זהה לך כי לאור עולם. אמר רבי אהוב, בין שגת החלף להו שילטנא איפון מוגין חשבנא לסייערא דבה מנהגת נוהג בצאן יוסף ומום אין לך דלא אשתחבח בה גרעונא בגין מועדין זומני. (עד כאן מההשומות)

לשון הקודש

הבטחה שאני ערָב. לוּכּוּ וְהַבִּיאוּ כְּפֹרָה והתעסקו בתורה, ועלי לחתן לכם שכר טוב, ועלי להשליט אתכם על כל העמים למאור אחר, שברובו (ישעיה ט) זהה לך ה' לעולם. אמר רבי אהוב, בין לאור עולם. אמר רבי אהוב, בין שגת החלוף لكم השלטון, מוגים חשבון לך. בא רבי יוסף וגשקון בראשו, וקרא לכתו ואמר لها, פלי הנadol של האור והמנורה שנחלה בטורות יש לך. אשריך ואשריך חלקה, ואשריך חלקי שוכיתך לראות לך. בשביל מועדים ומגינים:

**וַיָּקֹרֶא אֱלֹהִים וְגוּ' מֵהוּ וַיָּקֹרֶא קֹרֶא וַיַּמַּין לְאַפְקָא
מִהָּאִי אֹור שְׁלִים דְקִיְמָא בְאַמְצָעִיתָא חֲדָדָה
גְּהִירָה דְאִיהָוּ יִסְׂדָא דְעַלְמָא דְעַלְילָה קִימַין עַלְמַיִן.
וּמְהַחְזָא אֹור שְׁלִים עַמְוִידָא דְאַמְצָעִיתָא אַתְּפִשְׁט
יִסְׂדָא חַי עַלְמַיִן דְאִיחָיו יוֹם מִסְטָרָא דְיִמְינָא. וְלֹחַשְׁךְ
קֹרֶא לִילָה, קֹרֶא וַיַּמַּין וַיָּפִיק מִסְטָרָא דְחַשְׁךְ חֲדָד
נוֹקָבָא סִיחָרָא דְשְׁלִיטָא בְּלִילִיא וַאֲקָרֵי לִילָה רָזָא
דְאָדָנִי אָדוֹן בֶּל הָאָרֶץ. עַל יִמְינָא בְּהַהְיוֹא עַמְוִידָא
שְׁלִים דְבְאַמְצָעִיתָא כְּלִיל בְּרוֹזָא דְשְׁמָאָלָא, וַיָּסַלִיךְ
לְעִילָא עַד נְקוּדָה קְדֻמָּאָה וְגַטִּיל וְאַחִיד (דף ז ע"א) תִּמְנָן
מַלְחָה (נ"א חילא) דְתִלְתָה נְקוּדִין חַלְמָם שִׁוּרָק חִירָק זְרַע
קְדָשָׁה. דְהָא לִית זְרַע אֲזֹדְרָע בֶּר בְּרוֹזָא דָא, וַיָּתַחַבֵּר
כָּלָא בְעַמְוִידָא דְאַמְצָעִיתָא. וַיָּפִיק יִסְׂדָא דְעַלְמָא
וּבְגִינַן כְּזָאָקָרֵי כָּל דְאַחִיד לְכָלָא בְגַהְיוֹו דְתִיאוּבָתָא.**

לשון הקודש

**וַיָּקֹרֶא אֱלֹהִים וְגוּ' מֵהוּ וַיָּקֹרֶא? קֹרֶא
וַיַּמַּין לְהֹזְיאָה מִהָּאָוֹר הַשְּׁלִים הַוְּה
שְׁעוּמָד בְאַמְצָע אֹור אָחָד שַׁהוּא יִסְׂדָ
הַעוֹלָם שְׁעָלָיו עוֹמְדִים הַעוֹלָמוֹת. וַיַּמַּוּ
אֹור שְׁלִים, עַמְוד הַאַמְצָעִי, הַתְּפִשְׁט יִסְׂדָ
חַי הַעוֹלָם, שַׁהוּא יוֹם מִצְד הַיְמִין.
וְלֹחַשְׁךְ קֹרֶא לִילָה - קֹרֶא וַיַּמַּין וַהֲזִיא
מִצְד הַחַשְׁךְ נְקַבָּה אַחַת, הַלְּבָנָה
שְׁשׁוֹלְטָת בְּלִילָה וּנְקַרְאָת לִילָה, הַסּוֹד
שֶׁל אָדָנִי, אָדוֹן בֶּל הָאָרֶץ. נְקַבָּס הַיְמִין**

שֶׁמְאַלָּא לֹהִיט בְּתוֹקֵפָא וְאֶרֶח, בְּכַוְּלוּהוּ דָרְגֵין אֲרָח רִיחָא. וּמִהְוֹא לֹהִיטוּ דָאַשָּׁא אֲפִיק הַהִיא נוֹקֵבָא סִיחָרָא. וְהַהְוֹא לֹהִיטוּ הַוָּה חַשְׁךְ בְּגִינַּן דְּהַנָּה מַחְשָׁךְ. וְתַרְיוֹן סְטְרִין אַלְיָן אֲפִיקוּ תַרְיוֹן דָרְגֵין אַלְיָן חַד דָבָר וְחַד נוֹקֵבָא. יִסּוּדָא אֲחִיד בְּעַמּוֹדָא דָאַמְצָעִיתָא מִהְהֹזָא תֹּוסֶף נְהֹרָא דְהַנָּה בֵּיה, דְבִינוֹן דְהַהְוֹא עַמּוֹדָא דָאַמְצָעִיתָא אַשְׁתְּלִים וְעַבְדִּים שָׁלָם לְכָל סְטְרִין, בְּדִין אַתּוֹסֶף בֵּיה נְהִירָוּ מַעַילָא וּמְפַל סְטְרִין בְּחַדּוֹה דְכָלָא בֵּיה. וּמִהְהֹזָא תֹּוסֶף דְחַדּוֹה נְפִיק יִסּוּדָא דְעַלְמִין וְאֶקְרֵי מוֹסֶף. מַהֲכָא נְפִיקוֹן כָּל חַיְלִין לְתַתָּא וּרוּחִין וּגְשֻׁמְתִּין קְדִישִׁין בְּרוֹא יְהוָה צְבָאוֹת, אֶל אֱלֹהֵי הָרוֹחוֹת.

לִילָה אָדוֹן כָּל הָאָרֶץ, **מִסְטָרָא** דְשֶׁמְאַלָּא מִהְהֹזָא **חַשְׁךְ**. וּבְגִינַּן דְהַהְוֹא **חַשְׁךְ** **תִיאוּבָתִיה**

לשון הקידוש

נָסֶף בּוּ אָור מַלְמָעָלה וּמְפַל הַצְּדָרִים בְּחַדּוֹה שְׁחַכֵּל בּוּ, וּמְאוֹתָה תֹּוסֶף שֶׁל הַחַדּוֹה יֵצֵא יְסוּד הַעֲלָמִים וּנְקַרְא מַוְסֶף. מְפַאֵן יֵצֵא בְּלָהָצְבָאות לְמַטָּה וּרוֹחוֹת וּגְשֻׁמוֹת קְדוּשָׁות בְּסָוד יְהוָה צְבָאוֹת, אֶל אֱלֹהֵי הָרוֹחוֹת. לִילָה אָדוֹן בָּל הָאָרֶץ מִצְדַּשְׁל הַשְּׁמָאל מְאוֹתוֹ חַשְׁךְ. וּבְגִלְל שְׁתָאוֹת אָתוֹת הַחַשְׁךְ לְהַתְּבִּלֵל בִּימֵין וּבְחַלֵשׁ כְּהוּ, בְּכָל לְהַקְרֵבָה וּמִרְיָת, בְּכָל הַדְּרָגוֹת מְרִיחָה רִיחָה. וּמְאוֹתוֹ לְהַט שֶׁל אֲשָׁהָא אַזְמָעָה נְקַבָּה הַפְּסָה, וּאַזְמָעָה הַלְּהַט הַחַשְׁךְ, בְּגִלְל שְׁחִיה מַחְשָׁךְ. וּשְׁנִי הַצְּדָרִים הַלְּלוּ הַזְּמִיאוֹ שְׁתִי הַדְּרָגוֹת הַלְּלוֹ, אֲחֵר וּכְר וְאֲחֵר נְקַבָּה. הַיְסָוד אֲחֵו בְּעַמּוֹד הָאַמְצָעִי מִאוֹתָה תֹּוסֶף אוֹר שְׁחִיתָה בּוּ. שְׁבִינוֹן שְׁאֹתוֹ עַמּוֹד הָאַמְצָעִי הַשְּׁתָּלוּם וּעַשְׁה שְׁלָום לְכָל הַצְּדָרִים, אֲו

לֹא תִּבְלַל אֶת יָמַנָּךְ וְחַלֵשׁ תָּקוּפָה, אֲתִפְשֵׁט מִגְיָה הָאֵי לִילָה. פֶד שְׁאַרְיִי לְהַתְּפַשְׁטָא הָאֵי לִילָה עַד לֹא אָסְתִּים, הַהוּא חַשְׁךְ עַל וְאַתְּבָלֵיל בְּיָמַנָּךְ וְיָמַנָּךְ אָחִיד לִיה, וְאַשְׁתָּאָר בְּגָרִיעָו הָאֵי לִילָה. וּבָמָה דְחַשְׁךְ תִּיאוּבָתִיה לֹא תִּבְלַל אֶת יָמַנָּךְ בָּאוֹר הַכִּי לִילָה תִּיאוּבָתִיה לֹא תִּבְלַל בַּיּוֹם. חַשְׁךְ גַּרְעָן גַּהֲרִיה, וּבְגַיְן כֵּד אֲפִיק דְרִגָּא בְגָרִיעָו וְלֹא בְגַהֲרִיו. חַשְׁךְ לֹא גַהֲרָא אֶלְאָ כֵד אַתְּבָלֵיל בָּאוֹר. לִילָה דְגַפְקָמִינָה לֹא גַהֲרָא אֶלְאָ כֵד אַתְּבָלֵיל בַּיּוֹם. גָרִיעָו דְלִילָה לֹא אַשְׁתָּלִים אֶלְאָ בְמּוֹסֵף. מָה דְאַתּוֹסֵף הַכָּא גַּרְעָן הַכָּא.

בְמּוֹסֵף הָוּה בֵיה רְזָא דְנַקְוָדָה עַלְאָה וּרְזָא דְעַמְזִידָא דְאַמְצָעִיתָא בְכָל סְטוּרִין, וּבְגַיְן כֵד אַתּוֹסֵף בֵיה תְרִין אַתּוֹן. בְלִילְיָא גָרִיעָו בֵיה אַלְין תְרִין. כְדַיְן קָרָא בְתִיב וַיָּקָרָא וְגַרְעָן מִגְיָה וַיָּזַבְתִּיב

לשון הקידוש

התפישט מִפְנֵנו הַלִילָה דָוָה. בְשִׁמְתָהִיל להתפישט הַלִילָה הָוּה בְשֻׁעְדוֹן לֹא הַסְתִּיט, אָתוֹ חַשְׁךְ נְבָנָם וְגַכְלָל בְּיַמִין, וְהַימִן אָתוֹ וְנְשָׁאָר בְּחִסְרוֹן הַלִילָה וְהַיּוֹם אָתוֹ וְנְשָׁאָר בְּחִסְרוֹן הַלִילָה, וּבְמוֹ שְׁתָאָות הַחַשְׁךְ לְהַפְלֵל בָאוֹר, כֵד הַלִילָה תְאֹרוֹתָו לְהַפְלֵל בַיּוֹם. הַחַשְׁךְ גַרְעָן אַזְרוֹן, וְלֹבֶן הַזְכִירָא דְרִגָּא בְּחִסְרוֹן וְלֹא בָאוֹר. הַחַשְׁךְ לֹא מָאיָר, אֶלְאָ בְשַׁנְכָל בָאוֹר. לִילָה שְׂיוֹצָא מִפְנֵנו לֹא